

**UCHWAŁA NR XXXVI/244/17
RADY MIEJSKIEJ STRONIA ŚLĄSKIEGO**

z dnia 15 maja 2017 r.

w sprawie przyznania Odznaki Honorowej za Zasługi dla Gminy Stronie Śląskie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zmianami) oraz na podstawie § 5 ust. 1 Uchwały Nr XXXVII/296/13 Rady Miejskiej Stronia Śląskiego z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie ustanowienia Odznaki Honorowej za Zasługi dla Gminy Stronie Śląskie oraz zasad i trybu nadawania i noszenia (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z 2013 r., poz. 6142 ze zmianami), Rada Miejska Stronia Śląskiego uchwala, co następuje:

§ 1. Nadaje się Odznakę Honorową za Zasługi dla Gminy Stronie Śląskie Hucie Szkła Kryształowego "Violetta" - MINEX - INVEST Sp. z o.o.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Stronia Śląskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Ryszard Wiktor

Uzasadnienie

Na podstawie §8 ust. 2 Uchwały Nr XXXVII/296/13 Rady Miejskiej Stronia Śląskiego z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie ustanowienia Odznaki Honorowej za Zasługi dla Gminy Stronie Śląskie oraz zasad i trybu nadawania i noszenia (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z 2013 r., poz. 6142) oraz §9 ust.1 Regulaminu Działania Komisji Odznaki Honorowej za Zasługi dla Gminy Stronie Śląskie, Komisja Odznaki Honorowej za Zasługi dla Gminy Stronie Śląskie zarekomendowała nadanie Odznaki Honorowej za Zasługi dla Gminy Stronie Śląskie Hucie Szklą Kryształowego "Violetta" - MINEX - INVEST Sp. z o.o.

Huta Szklą Kryształowego „Violetta” założona w 1864 w Stroniu Śląskim zajmująca się wytwarzaniem ozdobnych, ręcznie zdobionych wyrobów ze szkła ołowiowego (kryształowego). Położona jest nad Białą Łądecką, na prawym jej brzegu u stóp Sowiej Kopy. Kontynuuje tradycje szklarskie dawnej *Oranienhütte* założonej w 1864 r. przez Franza Losky'ego. Do jej powstania przyczyniła się finansowo królowna Marianna Orańska, stąd jej dawna nazwa.

Huta działała z powodzeniem do 1945, a jej wyroby cieszyły się dużym wzięciem. Na jej rozwój dobrze wpłynęło doprowadzenie do Strachocina linii kolejowej z Kłodzka w 1897 r. System pracy huty opierał się na organizacji, w której huta produkowała głównie półfabrykaty, a zdobieniem zajmowały się małe szlifiernie i chałupnicze warsztaty rozsiane w okolicy. *Uszlachtetnione* wyroby trafiały z powrotem do huty, która zajmowała się ich sprzedażą. Czas prosperity przerwała I wojna światowa. Poważnie ograniczono wtedy wielkość produkcji. W okresie międzywojennym sytuacja ekonomiczna nie poprawiła się, a dodatkowe kłopoty przyniósł w latach trzydziestych wielki kryzys ekonomiczny. Ostatnim właścicielem huty przed 1945 r. był Eberhardt Losky.

Po 1945 r. huta przeszła w polskie ręce razem z całą ziemią kłodzką. Już w 1946 r. uruchomiony został dział zdobienia, opierając produkcję na 89 pracownikach (jeszcze Niemcach) i na półfabrykatkach z ponemieckich zapasów. Huta stała się własnością państwową. Rok 1948 to zatrudnienie 180 osób z czego 60% stanowili już Polacy. Z dniem 1 stycznia 1950 r. huta zaczęła podlegać, razem ze wszystkimi dolnośląskimi hutami, Centralnemu Zarządowi Przemysłu Szklarskiego i Ceramiki Szlachetnej z siedzibą w Sosnowcu. Zakład nosił wtedy nazwę "Zjednoczone Huty Szklą Okręgu Śląska Dolnego – Państwowa Huta Szklą Kryształowego w Stroniu Śląskim". Produkcja roczna w tym roku wyniosła 40 ton przy zatrudnieniu 230 osób.

Z czasem uruchomiono własny wytop i formowanie szkła. W 1951 r. rozpoczął wytop pierwszy piec i rozpoczęto najpierw od produkcji borowo-krzemowego szkła laboratoryjnego. Dwa lata później zainaugurowano produkcję dekoracyjnego szkła kryształowego oraz eksport wyrobów za granicę. W latach 50. rozpoczęto rozbudowę i modernizację zakładu, która trwała przez następne dziesięciolecia. Wybudowano m.in. nowy budynek zdobienia, magazyny półfabrykatów i wyrobów gotowych oraz polerownię chemiczną. Uporzędkowano teren zakładu, zlikwidowano stare magazyny, a część starych pomieszczeń zaadoptowano do nowych celów. W 1961 r. w stanął tu pierwszy w Polsce wannowo-zmianowy piec do wytopu takiego szkła, który zaczęto wykorzystywać w miejsce starego pieca donicowego. Wprowadzono również produkcję szkła prasowanego, uruchomiono malarnię kryształów i piec do wypalania kryształów żółtopalonych. Zmechanizowano i zautomatyzowano niektóre procesy produkcyjne.

W roku 1970 huta zmieniała nazwę na Huta Szklą Kryształowego "Violetta" w Stroniu Śląskim, otrzymując żeńskie imię podobnie jak inne polskie huty szkła: "Irena" w Inowrocławiu, "Julia" w Szklarskiej Porębie. Wielkość produkcji na początku lat 70. wzrosła do 800 ton rocznie, co stanowiło rekord w skali kraju.

Do lat 80. XX w. zakład rozrósł się w poważnym stopniu – poczyniono wiele inwestycji produkcyjnych i technologicznych. Pewny zbyt i stałe zamówienia stanowiły o dobrej, jak na gospodarkę socjalistyczną, kondycji ekonomicznej. W 1980 r. huta zatrudniała 2200 pracowników i była największym pracodawcą w tej części ziemi kłodzkiej. W tym roku odnotowano rekordową produkcję 3500 ton szkła. Wybudowano oryginalny w kształcie Zakładowy Dom Kultury "Brylant", bloki mieszkalne dla pracowników (stanowiące obecnie zasoby Spółdzielni Mieszkaniowej „Nasza Spółdzielnia”), nowoczesną czterokondygnacyjną halę produkcyjną, dziesięciopiętrowy biurowiec, własną wieżę ciśnień oraz dużą stołówkę zakładową. Pracowników kształciła przyzakładowa szkoła zawodowa, a ze środków zakładu utrzymywano Klub Sportowy "Kryształ" Stronie Śląskie oraz zawodową straż pożarną. Huta była czołowym eksporterem kryształów w Polsce. W roku 1990 wprowadzono produkcję szkła powlekanego, a w 1994 r. wyrobów wolnoformowanych, które

nie wymagały zdobienia ani polerowania chemicznego. Odbiorcą tego szkła były firmy amerykańskie. W 1992 r. huta została przekształcona w spółkę akcyjną .

W roku 2007 HSK "Violetta" odnotowała duże trudności finansowe, choć jeszcze w grudniu tego roku otrzymała nagrodę "Złoty Laur" raportu "Teleinfo 100" przyznawaną przedsiębiorstwom o najwyższym stopniu informatyzacji.

W roku 2011 HSK "Violetta" została zakupiona przez firmę Minex CEI S.A. która prowadzi produkcję do dnia dzisiejszego.

Na dzień dzisiejszy huta zatrudnia ponad 250 pracowników.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Ryszard Wiktor